

εἰς τὸ δασὺ τοῦτο, σφενδονῶν βώλοις, λίθοις, 120
ταῖς ἀχράσιν ὡς οὐκ εἶχεν οὐδέν ἄλλ' ἔτι.

Ἄνήμερόν τι πράγμα, τελέως ἀνόσιος
γέρων. Ἰκετεύω σ', ἄπιτε. : (ΣΩ.) Δειλίαν λέγεις. :

(ΠΥ.) Οὐκ ἴστε τὸ κακὸν οἶόν ἐστι· κατέδεται
ἡμᾶς. : ΧΑΙΡ/Τυχὸν ἴσως <ὄδ'> ὀδυνώμενός τινόν 125
τετύχηκε· διόπερ ἀναβαλέσθαι μοι δοκεῖ
αὐτῷ προσελθεῖν, Σώστρατ'. Εὖ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
πρὸς πάντα πράγματ' ἐστὶ πρακτικώτερον
εὐκαιρία. : ΠΥΡΡΙΑΣ Νον ἔχεθ'. :

(ΧΑ.) Ὑπέρπικρον δέ τί
ἐστι<ν> πένης γεωργός, οὐχ οὗτος μόνος, 130
σχεδὸν δ' ἅπαντες. Ἄλλ' ἔωθεν αὔριον
ἐγὼ πρόσειμ' αὐτῷ μόνος, τὴν οἰκίαν
ἐπέιπερ οἶδα. Νον δ' ἀπελθὼν οἴκαδε
καὶ σὺ διάτριβε· τοῦτο δ' ἔξει κατὰ τρόπον. : 134

(ΠΥ.) Πράττωμεν οὕτως. :

ΣΩΣΤΡ/ Πρόφασιν οὗτος ἄσμενος
εἴληφεν εὐθύς· φανερός ἦν οὐχ ἠδέως